

Příběh bájného válečníka Sorena

Pradědové Vašich otců žili v míru do té doby, než do jejich domovů přišli lidé. Tenkrát ještě nikdo netušil, jak se nazývají nebo co jsou zač. Předkové je viděli a sami zůstali neviděni. Bez zášti a beze strachu pozorovali tvory, kteří zavítali do jejich království. Moudří elfové všech vesnic se radili, jak k vetřelcům přistupovat. Většina zaujímalá opatrný postoj. Vážili si míru a nechťeli jej bezmyšlenkovitě narušit. Byl však mezi nimi jeden, který před lidmi varoval a žádal preventivní útok. Jmenoval se Soren a byl synem Sylvarin a Kreitama. Už jako mladík se prokázal mnoha udatnými činy, a proto si vydobyl čestné místo v radě všech elfů, přestože si ho žádná vesnice nezvolila velitelem. Brzy se ukázalo, že Soren měl pravdu, lidé ničili Les, a dokonce napadli jednu vesnici, to nemohlo zůstat bez odezvy. Začala válka. Naši předkové volili tradiční styl boje. Přepadali nepřátelské oddíly ze zálohy, bojovali v malých skupinkách, využívali své lhostivosti a schopnosti se v Lesě skrýt. Ale lidí bylo mnoho a stále pálili Les, když nemohli zabít elfy, chtěli jim zničit domov. Byl to právě Soren, kdo přesvědčil radu ke změně taktiky, a tak mu bylo svěřeno vrchní velení. Hrdina sjednotil všechny vesnice a postavil proti armádě lidí armádu elfů, dokonce přesvědčil i druidy, ať povolají do boje i zvěř. Poprvé šli elfové do boje jako jedna velká vlna těl, otevřeně a s válečným pokřikem na rtech. Zabíjeli vše, co jim stálo v cestě. Vyhnali lidi z Lesa a Soren se stal hrdinou.

Vše mohlo skončit a on by si v klidu užíval slávy, již získal mezi všemi elfy. Ale Soren odmítal složit zbraně, žádal radu, ať mu dovolí pronásledovat lidi a napadnout jejich říši. Nakonec jen Terrana ví proč, rada svolila. Před tím než Soren vyrazil mimo území Lesa, byl varován druidem: „Odjedeš-li, nevrátíš se živ do stínu těchto stromů, ale tvoje jméno se stane legendou a jednoho dne opět povstane, aby hájilo zájmy svého lidu.“ Hrdý válečník se přesto vrhl do svého posledního boje. Když si ovšem lidé zavolali na pomoc orky a skřeti elfy zradili, ať Terrana prokleje ta bídná stvoření, elfové byli nuceni ustupovat. Soren ovšem ve svém bláznovství odmítl ustoupit třeba jen o krok. Stál rozkročen v první řadě a rozdával rány svou bájnou sekýrou, mnoho nepřátel se o něj roztříštilo, až nakonec Soren zůstal takřka sám, jeho skupina byla obklíčena, hrdina krvácel z mnoha ran, nakonec klesl na kolena, ale stále rozdával rány, když už mu krev a pot zastřely zrak, stále ještě mával sekýrou okolo sebe. Nakonec musel být Soren zabit zákeřně dýčkou do zad. Jeho tělo bylo přeneseno domů a pohřbeno tak, aby se nevrátilo zpět k přírodě. Vždyť my všichni stále čekáme, kdy se k nám Soren vrátí, aby za nás opět bojoval.